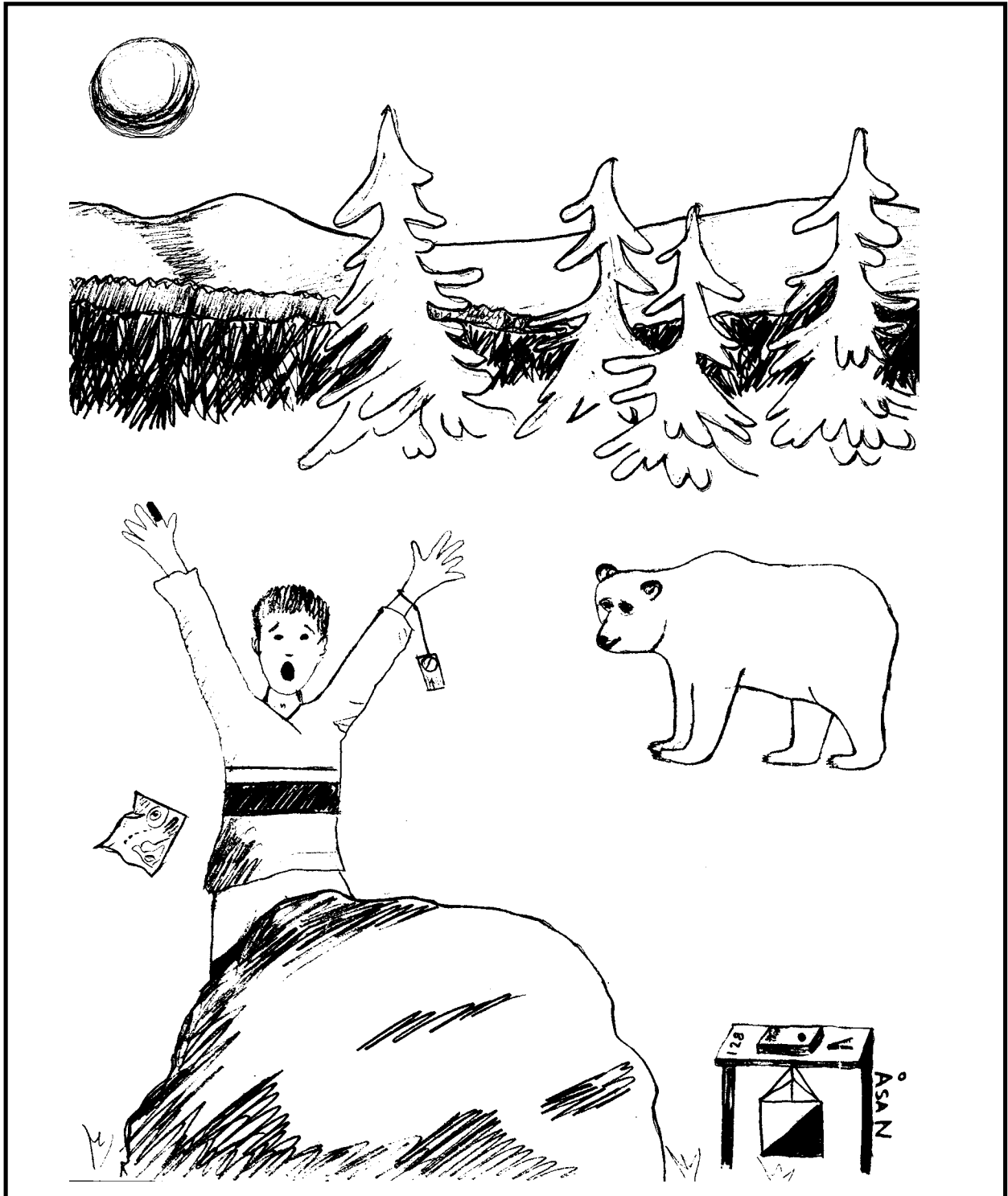

O-NYTT

Klubbtidning för OK Linné
Nr 3 hösten 2001

OK
Linné
Uppsala

INSIDAN

Redaxruta

Så är det höst igen och ännu en säsong har gått alltför fort. Så fort att vissa av oss inte ens hunnit med. Vart tog alla de där tävlingarna man tänkte springa vägen? Och alla träningstillfällen som skulle göra en aldeles utomordentligt bra? Kanske är de på samma ställe som formen?

Vissa lyckas dock ta tillvara de tillfällen till orienteringsupplevelser som ges och gör det rätt så bra också. Vad har ni för tips till vanliga dödliga? Kanske det vore dags för O-nytt att ge sig ut på hemma-hos-reportage för att luska ut vad det är som driver dessa atleter? I ordets ("driver" alltså) båda bemärkelser. Så se upp ni SM-löpare och dylika fenomen, för snart så kommer vi och kollar var ni får inspirationen ifrån. Och om ni bara har kruskakli och andra nyttigheter i skafferiet...

I väntan på att vi ska knacka på kan ju både ni och alla andra få koppla av med ett fullmatat exemplar av O-Nytt!

/Redax

Manusstopp 2001:

16 februari
8 juni
14 september
7 december

Bidrag skickas till:

Erik Melin
Thunbergsvägen 26
752 38 UPPSALA
manus@melin.nu

Redax medlemmar:

Elin Hjertson
Erik Melin
Åsa Nordlander
Mats Åberg
Stina Åberg

Material till O-NYTT

- Vi kan ta emot material antingen på papper, eller ännu bättre, elektroniskt på diskett eller via e-post. Frågor om möjliga dataformat besvaras av Erik Melin.
- Var ute i god tid, och respektera manusstopp.
- Tänk på att vårt utrymme är begränsat, nu när vi bara ger ut fyra nummer per år.

Kort om

OK Linné

Adress Klubbgården:

OK Linné
Tallbacksvägen 68
756 45 Uppsala

Ordförande:

Per-Erik Thunström, 018-21 58 01

Anmälningar:

Sker i pärmen på klubbgården

Träningar:

Se "Från Klubbarna" i UNT eller
hemsidan

Postgiro:

36 48 11-0

Internet:

www.oklinne.nu

Det känns idag oerhört fjuttigt att skriva om orientering mot bakgrund av vad som 11/9 hände i USA. Ändå är det till vår lilla orienteringsvärld jag skall samla tankarna just nu.

Året har präglats av sommarens stora arrangemang, O-Ringens 5-dagarstävling. Jag själv har upplevt långa tider då det bara har varit orientering i tanke, ord och gärningar. OK Linné har i stor utsträckning bidragit till att årets upplaga av O-Ringen blev en tävlings- och arrangörsmässig succé. Om det ekonomiska utfallet inte blir så stort kan vi ändå gå med högburet huvud långt in i framtiden för våra insatser för orienteringens bästa. I det här sammanhanget vill jag på denna plats tacka alla klubbmedlemmar m.fl som hjälpt till vid arrangemanget. Många har ställt upp på ett fantastiskt sätt men främst vill jag tacka Owe Fredholm. Han har som ledare lagt ner ett ur ideell synpunkt gigantiskt arbete. Styrelsen vill återkomma till en gemensam avtackning för alla vid klubbgården.

Klubben har fått ännu en Riksmästare i PreO. Denna gång är det Lennart Wahlgren som tog titeln vid RM i Vansbro. Grattis! Lennart. Han är även upphovsman till PreO-stafett, som för första gången arrangeras och det av OK Linné den 22/9. Den 23/9 genomför vi PreO-KM ute vid Fjällnora.

KM klassisk distans och KM kortdistans blev trevliga och bra tävlingar med rekordmånga deltagare. Kvällstävlingar är tydligen att föredra. Ett av dessa KM skall nog förläggas till försommaren.

Frida Hjertson leder nu poängtävlingen om Elner Marshs vandringspris.

Efter att alla DM-tävlingar är genomförda har jag gjort en sammanställning av resultaten för att bilda mig en uppfattning om hur OK Linné ligger resultatmässigt till i distriktet. Då man läser Upsala Nya Tidning får man lätt den uppfattningen att det bara finns två klubbar i Uppland. IF Thor och OK Roslagen. Vid granskning av fakta från 2001-års DM stämmer inte detta. Jag räknar ”pall-platser”, d.v.s. ettan, tvåan och trean i varje klass och ger ettan tre poäng, tvåan två poäng och slutligen trean en poäng. Utfallet blir icke oväntat att OK Linné blir totaldistriktsmästare med 57 pallplatser och 107 poäng. Tvåa IF Thor 50/103, trea Rånäs OK 48/103, fyra OK Roslagen 45/102 och femma kom L-100 35/71. Så var det med detta!

Medlemsmötet 25/9 kommer att genomföra val av funktionärer till nästa års TTK och Ungdomskommitté. Detta förfaringsätt är nytt efter ett beslut vid förra årsmötet. Anledningen är att de valda skall hinna planera nästa år, vilket inte är möjligt om kommittéerna väljs sent i februari. Styrelsen vill och kommer att föreslå extra satsningar inför nästa år om alla nu liggande planer går i lås. Det är dock för tidigt att gå ut i skrift med detaljer i detta ärende. Medlemsmötet kommer också att handla om framtagning av en ny tävlingsdräkt. Vidare kommer UK för 25-manna att presentera de tre lag som skall springa denna breddmanifestation den 29/9 vid Tullinge flygplats.

Per-Erik Thunström

ÅRSFEST

17 NOV PÅ KLUBBGÅRDEN 18.00

Anmälan kommer du att kunna göra på lista på klubbgården eller e-posta till
<gb.makinen@telia.com> senast 10 nov.

Vi har tänkt delegera arbetsuppgifterna inför festen så här:

H 45+ fixar en välkomstbål.

Seniorerna ordnar sånghäften.

Juniorerna(H+D) ser till att alla får en bra plats.

Kommittén ser till att ni får något att äta och att det blir musik.

Vi i kommittén funderar på ett tema, kom gärna med förslag.

Evenemangskommittén

Gunilla Mäkinen

Gunilla Bergström

Annika Härlin

Efterlysningar

Medlemsregistret saknar adress och telefon på följande medlemmar.

Anette Frank   Lisa Jonsson   Göran Olsson

Lisa Sjölander   Elias Sundelin   Ulrika Kedier

Dessutom saknas födelsedata på många medlemmar. (År / månad / dag) Dessa uppgifter är viktiga för att klubben skall kunna göra korrekta redovisningar för aktivitetsstödet.

Om någon känner till något om ovanstående medlemmar eller vet att födelsedata saknas i registret, var vänlig och meddela undertecknad per traditionell post eller e-mail.

*Jonas Andersson
018324474@telia.com
Gärdesvägen 2 75651 Uppsala*

Det tog drygt 32 år...

...innan jag lyckades bli Svensk Mästare för första gången, eller Riksmästare som det heter när det är Veteranmästerskap. Men idag fungerade det på klassiska distansen. Visserligen delade jag dagens medalj med gårdagens kortsegrare, där jag var tvåa, men jag vann i alla fall och fick stå högst upp på pallen. Det kändes gott! Folke B får väl ta åt sig lite av äran, för det var han som lurade med mig en gång i forntiden.

Ulf Renborg. skötte sig också bra, med en 5:e och en 4:e plats, tror jag, och Christina Hjertson var nog 7:a bägge dagarna, utan att ha presterat några topplopp. Resten av gänget verkade inte helt missbelåtna heller. Tävlingarna gick i Korsnäs utanför Falun, och vi var ca 8 från Linné som sprang. Synd att inte fler vill vara med.

Andreas Hjertson

O-Ringen 2001

Tack * Summering * Reflektioner

Idag, den 22 augusti, då jag skriver detta har det gått exakt en månad sedan O-Ringen startade med OK Linnés första etapp i Sigtuna. Jag har med avsikt väntat med att göra denna första summering - en i en lång rad av summeringar, rapporter, erfarenhetsåterföringskonferenser mm som återstår att göra. Jag ville få distans till projektet och därmed också förhoppningsvis ge en mer mogen bild av allt.

Tack

Som etappchef för etapp 1, med uppdraget att OK Linné skulle bära ansvaret för genomförandet av etappen vill jag framföra mitt personliga tack till er alla från klubben som ställde upp och arbetade med de olika arbetsuppgifter som ankommer på en etappklubb.

Vissa har arbetat lång tid med planering, genomförande och avveckling andra kanske bara en kortare tid. Vissa har jag träffat många gånger andra hann jag aldrig träffa under tävlingsdagen. Vissa känner jag inte ens. MEN, och det är det viktiga, alla arbetsinsatser är viktiga oavsett omfattning eller innehåll. Funkar inte helheten så kan konsekvenserna bli omfattande även om en till synes mindre viktig uppgift sköts otillfredsställande. Därför, ingen nämnd ingen glömd, **ett stort tack** till alla för fin insats vilket bidrog till en mycket framgångsrik årgång av O-ringen. Omdömet om årets upplaga är överlag mycket positivt, i vissa avseenden även översvallande. Det har till och med kommit uttalanden som "kanske en av de bästa någonsin". Det var i detta fall inte Samaranch som sa det. Så sent som i lördags uttalande en "potentat" inom SOFT vid en konferens i Uddevalla att årets upplaga av O-ringen var "tävlingstekniskt perfekt" Vid samma konferens sa också tävlingschefen för O-ringen 2003 i Bohuslän-Dal att "han var avundsjuk på oss" med tanke på hur bra vi lyckats.

Tag åt er av berömmet. Vi skall alla vara glada och stolta över hur vi tillsammans skapat denna tävling och fest, för en fest blev det. Därmed är mitt uppdrag som etappchef för etapp 1 slutförd. Dock återstår för mig, i rollen som tävlingschef, mycket arbete med rapportering mm.

Vad jag förstått kommer klubben att anordna någon sammankomst och framföra sitt tack till er alla. Får jag då framföra ett sista förslag. Slå er inte till ro med denna framgång, rid på framgångsvågen och vidareutveckla OK Linné till en ännu bättre och framgångsrikare klubb.

Summering

Som framkommer redan i ovanstående så får vi i Uppland högsta betyg för O-Ringen 2001. Naturligtvis hade vi en fantastisk tur med vädret. Detta gör ju att arrangemanget blir mycket lättare att genomföra liksom deltagarna överlag blir nöjdare och gladare. Men det är inte bara vädret som är avgörande.

När det gäller orienteringen så har jag bara hört två smärre klagomål, dels att motionsbanorna på etapp 2 var för svåra medan långbanorna på etapp 3 var för lätta. Ja, det är nog rätt, men man måste alltid ställa det i relation till möjligheterna och helheten. Banor och terräng, såväl i Östuna som i Gottröra, fick överlag beröm men just motionsbanor är det svårt att få till i Östuna. På motsvarande sätt är det inte heller lätt att göra bra långbanor i Gottröra.

Vad är då dessa två klagomål jämfört med alla positiva omdömen. Om man sammanfattar alla positiva uttalanden över terrängval och banor så tror jag att man definitivt kan påstå att Upplands dåliga rykte vad gäller terräng avsevärt har förbättrats för att inte säga omvärderats.

I övrigt beträffande det tävlingstekniska så var vi inte i närheten av några klagomål/protester vad avser kontroller eller banor. De klagomål vi fick in var till övervägande delen av slaget ”jag är absolut säker på att jag varit vid rätt kontroll och stämplat” eller ”jag fick fel karta”.

Ha, hur många har inte varit vid ”rätt kontroll” och ”stämplat rätt”. Jag säger inte ”ha” utan visst fog. Vid samtliga tveksamma fall kollade vi upp kontrollenheterna mot vilka det riktades klagomål. Snabba kontrollvakter var på plats inom mycket kort tid, ca 5 min, och i samtliga fall fungerade kontrollenheterna perfekt. Dessutom var det ju massor av andra orienterare som stämplat på samma kontroll utan problem. Så, på samma sätt som man inte kan klaga på datorn för att den stavar fel utan det är ”skit bakom tangenterna” så får vi kalla dessa klagomål för ”skit bakom pinnen”. Observeras skall att inget sådant klagomål kom sista dagen.

När det gäller ”jag fick fel karta” är det ännu enklare. Ingen **får** en karta. Alla **tar** en karta. Noteras skall att de flesta i denna klagarkategori är gubbar +55. Av detta bör jag liksom jämnåriga gubbar lära att tänka till en extra gång innan vi klagar nästa gång.

Hade vi då inga fel som berodde på fel av arrangören. Jo, vi hade några sneda banpåtryck, tre klagomål, varav ett var så dåligt att de två sista kontrollerna hamnade utanför ringen.

Övrigt noterbart är att bussningen fungerade bra och man var mycket nöjda med de korta restiderna. Den ev. oro vi hade för trafiken, t ex i Sigtuna och vid Gottröra visade sig vara obefogad. Folklivet på centralorten var tydligen mycket omfattande även om jag själv inte hade tid att mingla. Food Courten var mycket uppskattad och frekventerad.

Prologen med elitseriefinalen blev en stor succé, inte minst tack vare storbildsskärmen. Därtill skall läggas en utsago från två av varandra oberoende ”potentater”, nämligen att vår prolog arrangörsmässigt var proffsigare genomförd än motsvarande arrangemang på VM i Finland en vecka senare. Vi som hade lyckan att befinna oss inne i manegen vet också att löparna tyckte att OK Linnés Varv-Ol i elitformat var en trevlig tävlingsform.

Men det fanns även besvärliga stunder. Tiden måndag till torsdag veckan före tävlingen var det inte direkt muntert. Efter en lång torrperiod kom regnet. Det blev blötare och skitigare på vårt TC för varje dag som gick. På etapp 1 och 5 fick vi inte ut de sista bodarna/containerarna. Bilarna körde fast. Dessutom fortsatte regnet längre än vad meteorologerna förutspådde. På torsdag förmiddag kom alla tält och de började resas under odrägliga förhållanden. Som tur var upphörde regnet kl 14. Den tidpunkten glömmer jag aldrig, det var en befrielsen timma,

Men när tälten var resta så stod det i flera tält en vattenspegel på marken och särskilda åtgärder måste till för att få ”beboeliga” tält. Under tävlingen fungerade det mesta bra utom transporterna av materiel mellan etapperna. Detta berodde på att vi inte fick de resurser som utlovats från försvaret och hade varit tvingade att alltför sent planera om transportorganisationen. På denna punkt har vi många förbättringsförslag och goda råd att komma med till kommande arrangörer.

Reflektioner

När jag på hösten 1996 av OK Linnés styrelseordförande tillfrågades om jag var beredd att ta på etappchefsjobbet, visste jag då vad jag begav mig in på? Nej, självklart inte men jag anade. När jag dessutom en tid senare tog på mig en utvidgad roll som sammanhållande för

etappcheferna vilket innebar att jag även blev tävlingschef för hela O-Ringen anade jag än mindre vad

jag gav mig in på. Ångrar jag mig? Nej, inte ett ögonblick Det har varit en fantastiskt spännande och intressant tid under de fem år som kommer att bli fem och ett halvt år som vi samarbetet i ledningsgruppen. Jag kände ingen i ledningsgruppen förutom några till namnet. Vi har blivit ett sammansvetsat gäng efter 52 ledningsgruppsmöten samt minst lika många etappchefsmöten och andra gruppmöten. Det unika med vår ledningsgrupp är att den varit intakt ända från början, ingen har hoppat av eller blivit utbytt. Det har varit en oerhörd styrka. Vi har dessutom inte haft några inre konflikter. Naturligtvis har vi i vissa frågor haft olika uppfattning men vi har alltid hittat en enad linje och stått samlad ända till slutet. Detta var en stor styrka ju längre tiden gick och vi var inne i genomförandefasen. Då fanns ingen betänketid utan då skulle alla uppkomna problem lösas och det snabbt.

På det lokala planet dvs. vår egen etapp har det naturligtvis varit en stor fördel att vissa nyckelpositioner varit besatta av personer som jobbat tillsammans tidigare och därmed också fogats samman och fungerat som ett team. Jag tror t ex att det är olämpligt att ta en etappchef och banläggare som inte jobbat samman tidigare. I vårt fall var det således inget problem vi kände varandra utan och innan.

Allt bara rosenrött på relationsplanet? Ja, nästan och för det mesta. Minst rosenskärt. Egentligen blev jag bara upprörd riktigt ordentligt för att inte säga riktigt förbannad en enda gång under dessa fem år och det var när organisationskommittén i en insändare i UOF-nytt från en person i Roslagen anklagades för att vara odemokratiska. Den aktuella frågan var om upplandsungdomarna skulle få tävla eller inte. Jag tänker över huvud taget inte diskutera sakfrågan men kan bara säga att beslutet som angreps var fattat i all tänkbar demokratisk ordning efter en lång förankringsprocess. Beslutande instans var O-Ringenföreningen där alla deltagande arrangörsklubbar var representerade. Organisationskommittén hade att förvalta beslutet. Att en ideellt arbetande organisation felaktigt och osakligt får ett knivhugg i ryggen förtjänar inget bemötande bara en kommentar och tillrättaläggande som talar för sig själv.

Avslutningsord

Det finns naturligtvis många små och roliga episoder man kan berätta om men det tar vi en annan gång.

Jag hoppas och tror att alla håller med mig om att vi för alltid skall värna om en av de finaste idrottstävlingar som finns nämligen O-Ringen. En av de sista stora idrottstävlingarna, om inte den största, där ideallitet och sportmenskap sätts högst. Vi behöver det.

Till alla orienterare mellan 20 - 35 år. Om ca 20 år när Uppland nästa gång står som värd är det er tur att hålla i rodret. Tveka ej. Ni kommer inte att ångra er. Denna chans får ni bara en gång i livet.

Owe Fredholm

O-ringen 2001

Så är det över. Det som vi så länge planerat för (vissa längre än andra), laddat upp mentalt för, fasat för och sett fram emot. O-ringens femdagasorientering som i år hölls i Uppland och där vi var en av arrangörerna. Det hade kunnat gå hur som helst. Och nu är det alltså förbi. Vad hände egentligen? De flesta av oss hade åtminstone en uppgift att sköta och hade inte direkt tid att se sig omkring under tävlingsdagen. Vissa arbetade hela veckan, en del jobbade innan eller efter. Så för att reda ut lite vad som egentligen skedde den där juliveckan har vi sammanställt ett litet specialreportage som visar några av alla de små delar som utgör ett stort O-ringearrangemang!

Resultatet

Resultatet är kanske en av de viktigaste delarna under en tävling som måste funka. Irritationen brukar bli stor då inte resultatrapporteringen är tillfredsställande och många gånger är det vad deltagarna kommer ihåg efter tävlingen.

OK Linné hade ansvaret för resultatet på tävlingarna under hela O-ringerveckan. 20-25 personer arbetade alla fem dagarna, uppdelade på tre arbetslag, med att sätta upp och byta resultatlistor. Resultatet fungerar inte riktigt som på mindre tävlingar. I stället för att det kommer ut ett namn i taget kommer hela klassen istället. Varje klass skrivs ut en gång i halvtimmen, om det har hänt något i listan. En klass kan behöva upp till 8 papper, vilket gjorde att det stundtals var väldigt mycket papper att hålla reda på när 10 klasser skulle ut samtidigt.

Från att första personen gått i mål en kvart efter första start till klockan fyra på eftermiddan spottade skrivarna ut nästan konstant nya klasser. Men för det mesta fanns det ändå tid över för att ta sig en fika ibland eller till och med ha gummisnoddskrig. Allt flöt på bra och de få fel som uppstod var för det mesta sådana vi inte kunde rå på. Till exempel den gången då datorerna fick för sig att plocka bort ledarinnan i D18 eller då elektrikern skar av vår fiberoptik under natten så vi inte fick ut resultat den första timmen. En lugn morgon för oss men skocken av HD10-löpare som väntade på att få se sin tid växte sig snabbt ofattbar stor.

Lars Andersson, Erik Fredholm och Eva Fredholm kämpar med resultatfickorna.

Klockan fyra då resultatrapporteringen bröts var det bara att plocka ihop alla grejer, riva tälten, packa in allt i bilar och släpvagn och bege sig till nästa TC. Där var det bara att sätta upp allt igen, innan man kunde bege sig hemåt efter en nästan tolv timmars arbetsdag...

Erik Fredholm

En blöt tillställning i Sigtuna

En märklig rubrik kan det tyckas, speciellt då vi hade solsken och härligt fint väder på vår etapp. Men för oss alla, ca 80 personer, som var involverade i att transportera och ge vatten till alla deltagarna var det en realitet. Vi fyllde totalt upp 45 m³ vatten under dagen före etappen som sedan användes till att släcka törsten för de tävlande, handtvätt och till markan.

Förberedelserna startade vi med i februari. Själv jobbade jag i två grupper. Den ena som jobbade för vår egen etapp där vi bl.a. sökte folk som skulle hjälpa till med att dela ut vätska. I den andra gruppen jobbade vi främst med material och transportfrågor för alla fem etapper. I början av april fick vi besked att försvaret inte skulle ställa upp med transporthjälp för vår del – den nyheten kom att ge en hel del extrajobb och orolig nattsömn för många av oss. Dock löste det sig, mycket tack vare Owe Fredholms och Kristina Helins insatser. Vi fick låna en lastbil från Sigtuna kommun, en lastbil med vattentank från Uppsala kommun och Per Roths Åkeri ställde upp gratis med att köra Arlas tankvagn under hela veckan. Dessutom gjorde vi en byteshandel med etapp 5. Vi fick hjälp av en van chaufför under två dagar som kunde hantera kran för att lyfta av de ett ton tunga vattenbehållarna mot att tre av oss hjälpte till på deras etapp. Vi hade lite problem med att hitta rengöringsproceduren av alla kärl och containrar som vi ärvt från Närke. Det visade sig att Uppsala kommuns vattenlab hade ett bra recept med Klorin. Tyvärr slarvade vi något med ursköljningen av någon container. Det fick till följd att vi fick några klagomål på smaken av klor på ett ställe. Dock var det nog inte så allvarligt för Stig Andersson tyckte det påminde om smaken av franskt kranvatten.

Vi drabbades av en olyckshändelse på söndag morgonen. En sidolem på en lastbil föll i huvudet på Stig-Olof Jansson. Blödande blev han omhändertagen av sjukvårdsteamet som fick sy några stygn i pannan. Därefter var han åter redo att fortsätta transportjobbet. I övrig flöt arbetet på bra under dagen. Och vi kunde på eftermiddagen börja med överlämningen till etapp 2. Efter en lång arbetsdag så bar det sedan hemåt. Lagom till 24-nyheterna körde jag upp på garageuppfarten hemma, lyssnade på nyheterna och somnade sittande i bilen.

Avslutningsvis vill jag passa på att tacka alla som var involverade i arbetet med vätska. Platsen jag fått mig tilldelad i O-NYTT räcker inte till att räkna upp er alla, så ingen nämnd och ingen glömd.

Anders Karlsson

Mardrömmar

Markatältet är knappt på plats, skyltarna ligger kvar på marken, personalen har försovit sig, orienterarna väller in på TC och kaffet är inte klart!! Hjälpt vad gör vi? Nybryggt kaffe direkt när man kommer är en av de saker som 5-dagarsdeltagarna kräver/uppskattar.

Vaknade med hjärtklappning – puh - det var bara en dröm. Vi kröp ut ur det perfekt resta markatältet där vi sovit natten innan etappen och kunde konstatera att allt var under kontroll. Det blev snart full fart i tältet och när de första deltagarna kom så möttes de av nybryggt kaffe och 80 pigga och effektiva funktionärer.

Under dagen såldes ca. 4000 korvar, 50 kg strömming / 35 kg köttbullar med mos, 2000 dricka, 5000 koppar kaffe samt en massa godis, bullar och glass.

Vi vill rikta ett stort TACK till er alla för att ni såg till att allt fungerade till full belåtenhet.

Gunilla Mäkinen, Mona Karlsson

Parkeringstumult

Strax efter 06.00 dök den första bilen upp, men sedan dröjde det lite drygt en halvtimme innan nästa bil anlände. Strategin vi lagt upp var att den stora parkeringen skulle ta emot de flesta bilarna, men den var inte stor nog att rymma alla bilar och därför tillsattes en specialstyrka, Mobila sektionen, för att tjänstgöra på diverse mindre parkeringar i närheten.

När bilarna började rulla in fungerade allt perfekt. Huvudparkeringen tog emot sin del av bilarna och resten skickades vidare till Mobila sektionen. Efter några timmars viftande, pekande och hojtande gjorde personalen vid huvudparkeringen en obehaglig upptäckt: vi har inte tillräckligt med plats för alla bilar! Denna upptäckt gjorde även Mobila sektionen. Blixtsnabbt sattes då plan B i verket, villaområdet runt Stora Brännbo blev nödlösningen och bilarna dirigerades snabbt om. Platserna i villaområdet fylldes fort, till och med fortare än vi trodde. Efter ytterligare ca en timmes viftande, pekande och hojtande utan att tillförseln av bilar visade tecken på att avstanna såg även utrymmet i Stora Brännbo ut att vara på väg att ta slut. När det bara återstod en ynka gatstump att använda som parkering kom rapporten från mobila sektionen som hela världen väntat på: "Bilarna börjar lämna parkeringen vid duschen, vi har över 20 platser och fler åker". Parkeringsproblemen löste sig och vi kunde pusta ut, att vi var minuter från stora bekymmer var det nog ingen som märkte.

Varför kom det då så mycket fler bilar än vi räknat med? Kanske var bussbiljetterna för dyra eller så var det för billigt att köpa en-dagarskort på parkeringen (det var ju gångavstånd till flera etapper). Hur som helst så tycker jag att vi alla som jobbade med parkeringen kan känna oss mer än nöjda med vår insats.

Parkeringschefen Tom Karlsson, tidigare blek och stressad men numera solbränd och avspänd, vill rikta ett stort tack till alla som var med och jobbade på parkeringen.

Mats Åberg

Orienterarens begär

Att orienterare är inte bara fanatiska skogslöpare utan att många av dem har också ett udda begär efter målgång och dusch lärde jag mig under årets 5-dagars.

På förmiddagen hade jag svårt att inse detta, då det under parasollet var så lugnt att jag till och med fick tid att ge mig ut i skogen på en kortare direktbana. Men det visade sig att redan innan jag kommit ut ur skogen (och jag var verkligen snabb, jag lovar!) hade kunderna börjat strömma till. Till vart då? Jo tillståndet där man kunde köpa godisremmar i alla dess smaker: salt lakrits, söt lakrits, melon, sur jordgubb, citron, mint, ananas, coca-cola, hallon och smörkola...

Under eftermiddagen kunde man som remförsäljare höra kunderna hett diskutera de olika smakerna. Många hade redan året innan i Hallsberg och dagarna före på C-orten hittat sin favorit. Andra visste inte riktigt vad de ville ha. Men det var inga problem! Veckan hade ju just börjat så de skulle ha chansen att äta både salt lakrits, söt lakrits, melon, jordgubb, citron, mint, ananas, coca-cola, hallon och smörkola under veckan. Så hittar de sin favorit till nästa år...

Linda Ahlström

En verksamhet i det dolda

Att datasystemet spelade en viktig roll för själva genomförandet av tävlingen, inser nog de flesta. Men vad var det egentligen datagruppen gjorde före och under tävlingen? Det kan väl inte vara så svårt att räkna ut tiden för några löpare, eller?

Datagruppens verksamhet trappades gradvis upp under hösten 2000, med rekrytering av personal från hela distriktet. Självt blev jag involverad i något vi kallade system och program. För min del innebar det att jag tillsammans med Petter Ranefall från IF Thor, skulle se till att programmet, 5dagdata, som vi använde före och under tävlingen hade de funktioner som krävdes, och att vi kunde programmet och den tillhörande databasen utan och innan.

Under året gjorde vi rätt många förändringar i programmet, för att anpassa det till våra behov. Bland större och mer konkreta förändringar kan nämnas stöd för 6-siffriga SportIdent-brickor och automatiska radiokontroller, import av anmälningar från webben och export av resultat till webben under pågående tävling.

Andra saker vi sysslade med, främst under våren och försommaren har varit: Inläsning av anmälningar, beställningar, betalningar, kontroller, banor och efteranmälningar. Lottning och publikation av startlistor. Klubbtskick. Framtagning av data för programbok och nummerlappar. Utbildning av personal till tävlingsexpeditionen med flera.

Medan vi pysslade med ovan beskrivna mjuka sida, ägande sig hårdvarugruppen åt att bygga och konfigurera datorer, totalt över sjuttio stycken, planera nätverk, installera servrar, och se till att nödvändig utrustning hittades. Den absolut största delen av utrustningen blev vi sponsrade med från olika företag, fick till skänks eller lån.

Under själva 5-dagarsveckan byggdes nätverket med alla datorer upp kvällen för respektive etapp. På morgonen anlände databasen i en bärbar dator, och systemet gjordes klart för körning. Sedan inträdde beredskapsläge, då vi inte hade några arbetsuppgifter, utan var redo att gripa in vid eventuella fel. Om man jobbar till ett på natten, och sedan kliver upp halv fem för att vara på TC sex, är det också läge att försöka få lite vila under den här perioden.

Hur lyckades vi då? En del problem hade vi naturligtvis. Oftast berodde det på den mänskliga faktorn, ibland på strulande datorer – främst skärmar hade problem med kondensen på morgongen. Men vi klarade av problemen, och lyckades leverera resultat varje etapp. Och det är ju det löparna märker av vår verksamhet. Vi lyckades som första femdagars någonsin ha resultat uppdaterade på Internet senast fem minuter efter löparens målgång, och sände speakerljudet över nätet. Vi levererade vinnarlistor till centralorten vid 16-tiden varje dag, vilket också är snabbast någonsin. Utskrifter av klubbresultat, sträcktider och resultat till pressen var vi också klara med i god tid. Det var en skön känsla efter allt arbete vi lagt ner.

Erik Melin

Barnens femdagars

Lite vid sidan av själva tävlingscentrumet huserade barnpassningen. Vi var ca 50 vuxna men leklystna funktionärer under ledning av Marie Fellenius som tog hand om de små orienterarbarnen när de stora orienterarna var ute i skogen. Eftersom årets femdagars gick i gamla vikingabygder anordnades barnpassningen efter detta tema. Arrangemanget gick under namnet Vikingaskeppet och bjöd på en

mängd aktiviteter såsom svärdssnickande, runmålning och smyckestillverkning. Naturligtvis smög sig även mer moderna lekredskap som lego in och den som blev trött kunde koppla av en stund i sagotältet eller fika lite.

Med tanke på det stora antalet barn vidtog vi rejäla säkerhetsåtgärder i form av noggrann in- och utskrivning. Varje barn hade också sin egen påse att förvara saker i och en nummerlapp med information om viktiga saker som namn, allergier och eventuellt främmande modersmål. Kring 150 barn kom till barnpassningen varje dag. Vissa kom alla dagar, andra kom någon enstaka dag. Sammanlagt hade vi drygt 300 olika barn på besök, från tre år och uppåt.

Barnen verkade överlag trivas bra, även om vissa tyckte att föräldrarna nog tog lite lång tid på sig i skogen. Ett par gråtande, mammiga barn fick vi väl ta hand om. Efter en stunds distraherande avledningsmanövrar sällade sig dock även dessa till den hord stojiga barn som man praktiskt taget fick tvinga att sätta sig ner med ett glas saft ett tag för att de inte skulle få värmeslag i hettan. Med tanke på att de barn som försökte rymma var färre än de som vägrade gå hem tycker jag att vi skötte oss bra och efter fem dagar lämnade vi O-ringen med ±0 barn.

Stina Åberg

Marie Fellenius, ansvarig för barnpassningen, målar en runsten.

Pre-O

Klubben hade stort engagemang även i pre-o delen på 5-dagars. Det var många från OK Linné som jobbade hela veckan med pre-o. Genomförandet av arrangemanget gjordes på ett bra sätt. Deltagarna var mycket nöjda med tävlingen.

Första etappen var en av tre integrerade etapper. Samarbetet med den stora tävlingen var mycket bra. Ända från planeringen av banor till tävlingens slut var det en positiv anda. Alla hade inställningen att det som dök upp skulle lösas på bästa sätt. Oavsätt om det gällde samband, marka eller något annat. Det var många som drog sitt strå till stacken för att få till en bra tävling.

Tage Nilsson

Elner Marshs vandringspris 2001

För andra året i rad sprang vi om poäng till vandringspriset vid DM klassisk distans som arrangerades av Tierps SOK. Vandringspriset tilldelas för alltid den som har sammanlagt högsta poängsumman år 2023. Poäng får man vid DM tävlingen enligt ett schema som kortfattat gynnar den som springer bra i klass med många startande konkurrenter.

I årets upplaga fick 47 linnéare poäng mot 41 st förra året. 22 st var nya poängtagare. Vi hade en 10-poängare, tre 9-poängare och tre 8-poängare mot respektive en, två och noll förra året. Många trivs tydligen bättre i tierpsterräng än de gör i roslagsskogen??

Resultat för 2001 års tävling:

10 poäng	Andreas Hjertson
9 poäng	Anders Boström, Åsa Hedin, Håkan Petersson
8 poäng	Anders Eriksson, Frida Hjertson, Oskar Wallén
7 poäng	Kurt Boström, Christer Eriksson, Helen Gustafsson, Pia Thunman, Sören Winge
6 poäng	Britt-Marie Bengtsson, Anders Edling, Per-Erik Wåhlberg
5 poäng	Folke Boström, Elin Hjertson, Inge Håkansson, Ulf Lagerkrantz, Åke Lagerkrantz, Gunilla Mäkinen, Pål Skogtjärn
4 poäng	Christina Hjertson, Mattias Nilsson, Maria Petersson, Ulf Renborg, Albin Ridefelt, Stefan Roos
3 poäng	Jenny Karlsson, Johanna Karlsson, Tom Korsgren, Björn Molander, Peter Ridefelt, P-E Thunström
2 poäng	Per-Urban Bengtsson, Olof Borell, Anders Karlsson, Kristina Roberto, Mattias Tärnlund
1 poäng	Ove Carlsson, Urban Gullberg, Bengt Jonsson, Sven Karlsson, Gunnar Lindberg, Erik Linde, Emil Nilsson, Lena Öhman

Fjölårets vinnare, Folke Boström (H50), får lämna ifrån sig pokalen till Frida Hjertson (D16) som har två jämna poängår.

Totalpoäng efter två år:

17 poäng	Frida Hjertson (inteckning 2001)
15 poäng	Folke Boström (inteckning 2000)
14 poäng	Anders Eriksson, Andreas Hjertson
13 poäng	Åsa Hedin
12 poäng	Gunilla Mäkinen
11 poäng	Stefan Roos, Pål Skogtjärn, Sören Winge, Per-Erik Wåhlberg
10 poäng	Christer Eriksson, Elin Hjertson, Jenny Karlsson, Åke Lagerkrantz
9 poäng	Katarina Bergander, Anders Boström, Anders Edling, Christina Hjertson, Johanna Karlsson, Ulf Lagerkrantz, Håkan Petersson, Ulf Renborg
8 poäng	Anders Karlsson, Pia Thunman, Oskar Wallén
7 poäng	Emelie Agnedal, Stig Andersson, Olof Borell, Kurt Boström, Helen Gustafsson
6 poäng	Britt-Marie Bengtsson, Henrik Boström, Rob Hart, Marcus Phersson, Henrik Roos
5 poäng	Inge Håkansson, Bertil Mäkinen, Peter Ridefelt, Per-Erik Thunström
4 poäng	Josefin Karlsson, Eva Lindman, Mattias Nilsson, Maria Petersson, Albin Ridefelt, Mattias Tärnlund
3 poäng	Ola Hedberg, Tom Korsgren, Björn Molander, Maria Svenning
2 poäng	Per-Urban Bengtsson, Andreas Hult, Kristina Roberto, Roland Sundqvist
1 poäng	Ove Carlsson, Urban Gullberg, Bengt Jonsson, Sven Karlsson, Gunnar Lindberg, Erik Linde, Emil Nilsson, Kristin Säterberg, Johan Westerberg, Lena Öhman

Per-Erik Thunström

Skottland

Precis efter ett avslutat 5-dagar här i Uppland så åker vi mot Skottland och deras 6-dagars tävling. Centralorten är Fort Williams vid foten av britternas högsta berg, Ben Nevis. Naturen är fantastisk, ut genom vår vardagsrumsfönster blickar man ner mot en blank avlång sjö och bakom den ser man höga berg med ringkragar av disiga moln. Vädret växlar konstant mellan värmande solsken och kyliga skurar av regn, men vi hade tur – veckan innan hade solen inte orkat vinna kampen en enda gång utan molen hade härskat.

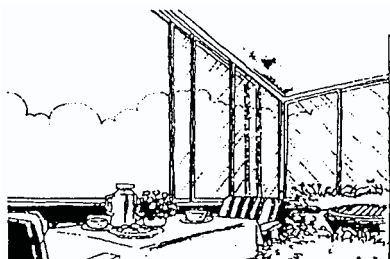
På väg ut till tävlingarna kör vi på smala och slingriga vägar, överallt i asfalten står det ”slow”, men det märker antagligen inte chaufförerna som kör de stora lastbilarna. Dessutom blir vissa inhemska förare irriterade på oss skandinaver som glömt släcka lyset på våra bilar, när vi kör omkring på de livsfarliga vägarna. Då man sitter i bilen så förundras man, och fasar över de stupbranta bergssidorna som man ser på ena sidan av vägen. Visserligen går fåren omkring på stupen utan problem, men hur ska det gå för en upplänning som inte har några högre och längre backar än en ås att träna på hemma?

På väg till starten gick vi igenom decifictionsmedel, det var en förutsättning för att vi överhuvudtaget skulle få springa där. Oroliga bönder i Skottland lånade trots hotet med mul- och klövsjukan ut sina marker. Vi var glada över att överhuvudtaget få springa, vilket inte var självklart efter sjukdomens härjande.

Då vi kommer till starten så undrar man, var är all skog? Vad man ser är något som starkt påminner om ett svenskt kalfjäll. Man klafsar, snubblar och försöker springa men det är blött, på marken växer hög ljung och andra växter, förutom det så ska man uppåt. Men gömd i höga ormbunkar finner jag tillslut kontrollen, det skulle visst vara en sten, men jag ser bara en skärm - ingen sten. Oh, jaha det var den där lilla, under kontrollställningen.

GLASklart

INGLASNINGAR!

• Balkonger • Uterum

Ett glasmästeri i tiden!

Inglasningar och Bilrutor
Spegel och Plast
m.m.

Glasklart – Självklart
sedan 1986

www.glasklart.se

Glasklart AB   Auktoriserat bilglasmästeri
Bolandsgatan 15C   Tel: 018-13 94 30
753 23 UPPSALA   Fax: 018-69 46 06

Nerför går det bättre, det känns som om man flyger fram. Visserligen så ramlar man ju lite här och var men bastanta skotska damer ser till att man inte har kommit till skada. ”Are you alright, dear?” hör jag nästan lika ofta som ”Sorry!”, vilket de ropar efter mig då jag har sprungit in i dem.

På några tävlingar fanns det faktiskt skog. Det var täta, näst intill ogenomträngliga granplanteringar som genomkorsades av brandgator, som dominerade. Trädde man in i ett sådant område sjönk temperaturen åtskilliga grader och det blev avsevärt mörkare. En machete hade inte varit helt fel där då man trängde sig fram genom de barrlösa grankvistarna.

Efter att kämpat hårt för att ta sig i mål så får vi en vattenflaska med friskt källvatten efter målstämplingen. Sedan efter avläsningen av SI-pinnen är det bara att vänta någon sekund ifall man vill ha sina sträcktider, som lämnas ut av funktionärerna.

Det finns ingen dusch vid tävlingen utan man åker hem och köar till duschen där. På en etapp badade vi visserligen i en bred bäck som slingrade sig runt TC. Men något som skottarna var bra på var toaletterna. De blåa hytterna liknade Bajamajorna utvändigt men invändigt, där ska ni veta, där fanns det handfat med vatten i kanarna, persikodoftande tvål, papper att torka händerna med och toaletterna gick att spola! Jämför det med våra plasttunnor som står i ett grönområde eller i en gammal lada.

Då vi hade kommit tillbaka till våra specialdesignade hus för bergsvandrare och andra friluftsfolk, med slussystem genom husets hall innan man kom in i själva huset, så gav vi våra smutsiga kläder till Mrs Kimber d.ä. som tvättade dem för ett pund. Sedan var det som sagt kö till duschen.

Vi hann faktiskt med lite turistande mellan orienteringen, maten och sovandet. Loch Ness var given och en kväll så stod vi i en ring tillsammans med andra turister och sjöng skotska folkvisor, efter maten som förtärdes på en haggis- serverade restaurang.

För vissa av Linnéarna gick det riktigt bra i den skotska terrängen, vi fick flera första placeringar. Men andra, som mig själv klarade inte riktigt av de branta bergen och den tunglöpta marken. Men vad gör det?, jag hade ju njutigt av en svindlande vacker utsikt på banan och jag hade faktiskt hjälpt en liten kille. Att springa orientering i ett annat land och framför allt i andra terrängtyper var en upplevelse som var minst lika intressant som att uppleva landet som turist.

Johanna Karlsson

Johanna Karlsson på TC i skotska högländerna. Foto: Elin Hjertson

Idreläget

På måndagen den 25 juni vaknade jag väldigt tidigt, jag kunde inte sova längre. Allt var packat och klart, bara frukosten väntade. Vid 06.10 kom Karlssons röda bil hit rullande med Anders, Jossan och Annie. Frida kom och vi lassade in all vår packning.

Väl framme i Idre kom Emeli H och mötte oss. Vi fick våra stugor som låg alldeles i närheten av huvudbyggnaden och precis bredvid minigolfbanan.

Anders, Arvid, Jon och tre till från andra upplandsklubbar skulle bo i den ena stugan, medan Jossan, Annie, Frida, Emeli H, Emelie O och jag skulle bo i den andra.

Vi var rätt hungriga efter den ca 6 timmar långa resan, så vi gick och åt en god lunch i matsalen, där vi skulle äta hela veckan, för vi hade helpension. Sedan var det dags för den första träningen; kurvklur hette den. Det var en härlig terräng där, man såg långt framåt så man kunde ana kontrollerna på långt håll. Solen strålade och det var väldigt varmt, så man blev rejält svettig!

När vi kom tillbaka duschade vi och sedan kom Emeli O som hade åkt buss dit med de tre andra från upplandsklubbarna. Vid 19-tiden var det samling och invigning. Det var dags för Stadjans hemlighet. Vi var indelade i lag med ca 7 pers + en ledare i varje lag. Konstigt nog hade Jossan och jag hamnat i samma lag. Emelie O var sent anmäld så hon hörde inte till något lag. Eftersom en i vårt lag inte kom så fick hon vara med. Så nu var vi tre från samma klubb i ett lag. Stadjans hemlighet gick ut på att ta så många kontroller som möjligt. Kontrollerna var värda olika mycket poäng beroende på hur långt bort de låg. Kontrollerna på Stadjan (ett 1131 möh högt fjäll) gav mest poäng. Vissa kontroller hade bara öppet mellan vissa klockslag så det gällde att passa tiden. Vi hade ett papper med frågor. Om man svarade på dem och fick rätt svar fick man ett nummer på en kontroll där det fanns en ledtråd. Så det gällde att ta sig till dem. Man skulle vara tillbaka innan tolvslaget, klarade man inte det var det 1 poängs avdrag per minuts försening.

Hela laget skulle följa med till kontrollerna, så de var ingen idé att dela på sig och samla in kontroller på egen hand. Vi gick, men vissa lag sprang. Vi fick en del ledtrådar som vi skrev ner på papperet, så vi kunde lägga ihop dem sedan. Efter några timmars vandrande med irriterande mygg och trötta ben var det dags för vårt lag att ta de två kontrollerna på Stadjan (de låg dock inte allra högst upp) så vi kunde få de sista ledtrådarna. Det fanns en stig uppför, men den var stenig och jobbig. Väl uppe tog vi oss en liten fikapaus med matsäcken vi hade fått med oss. De hade varit varmt och svettigt, men uppe på Stadjan var det en aning svalare. Hurtiga Niklas sprang och tog våra två kontroller där (ja, vi fuskade lite) medan vi började vandra tillbaka till målet. När vi kom tillbaka löste vi rebusen och bestämde lagnamnet; Korvstroganof. 11.45 gick vi i mål. Vi hade inte så många poäng, men Anders lag vann hela tävlingen. Trötta gick vi hem till vår röda stuga och somnade rätt snabbt.

När klockan ringde dan därpå var jag nog inte den enda som var trött.

Nu var det tävling, första etappen av tre. Tävlingen höll till vid Himmeråsen. Solen strålade när jag startade och första kontrollen var uppför, rakt uppför. Efter en bit gav jag upp springningen och började gå, som många andra. Så det blev ett långt led uppför. Alla var väl sådär lagom möra sedan gårdagens strapatser. Vid kontrollen, svettig och trött, blev jag medveten om nästa kontroll och den var inte kul! Det var en svår och lång sträcka. Jag tyckte inte det gick att läsa på någonting där, helplottrigt. Den här

banan gick inte direkt bra för någon av oss, utom för Emeli O som springer D14. Ja, det här var annat än Upplandsterrängen. Jag tyckte det var branter överallt, men konstigt nog nästan aldrig på kartan!

Efter lunch sprang några av oss ut på en träning. Utmaningen hette den. Där använde man sig av EMIT bricka och sedan kunde man jämföra sina sträcktider med några från Sverigeeliten som hade sprungit banan.

På kvällen var det funsport. Vi började med inomhusaktiviteterna i gymnahallen, där vi fick prova på munpilsjutning, pilbåge, klättring på klättervägg, inlines, skateboard och sist men inte minst ”tombacks-klättring”. Där gällde det att stapla så många tombackar som möjligt under sig, medan en kompis gav en nya backar. Givetvis hade man en säkerhetslina på sig. Rätt kul faktiskt, men läskigt när det blev lite för högt och började vingla! Sedan gick vi upp till höghöjdsbanan, där man skulle klättra mellan olika träd i olika repanordningar. Det fanns även ett slags slangbella man kunde åka.

På onsdagsförmiddagen var det ol-cup 2. Det var en kort bana, men den var jobbig ändå, för terrängen var ju inte direkt platt. Det gick i alla fall bättre för de flesta av oss än vad det gjorde första etappen.

På eftermiddagen åkte vi bil upp på fjället och sprang Nipfjällsruset. Frida och jag sprang. Till första kontrollen var det lite uppför, men resten av banan var nerför. Det var på kalfjället så det var inga träd i vägen. Det var en kul träning! På nervägen tog sig Jossan, Annie och Emeli H ett dopp i en göl med is och snö på! Efter att ha inväntat ledarna och blivit rejält myggbitna åkte vi tillbaka till stugbyn. På kvällen var det disco. Emelie H och Jossan testade om de klarade av att dansa hela de fyra timmarna utan någon paus och det klarade de!

På torsdagen var det sista etappen av Idre fjällcup. Till första kontrollen var det en väldigt lång sträcka och flera rätt breda bäckar man skulle hoppa över. Sedan låg de andra kontrollerna rätt tätt. På vägen till en av de sista kontrollerna skulle man över ett väldigt stort kärrområde och det var rejält jobbigt! På vissa ställen var det djupa hål man råkade sätta fötterna i och sjönk ner en bra bit.

Det här var den sista kvällen och vi hade ju inte använt oss av våra aktivitetskort (man fick göra lite aktiviteter utan kostnad, som minigolf, bowling, tennis mm.). Så vi bowlade, vi hade två banor och några från, Rånäs, IF Thor och L-100 var med. Vi delade upp oss i ett ”bra” lag och ett ”dåligt” lag, konstigt nog fick det ”dåliga” laget mer poäng än det ”bra” laget..!

Anders, Jon och Lasse (som också var där) bjöd in oss på kvällsfika; glass och saft, mums. Det blev en snabbfika för vi skulle ju hinna med att fixa oss innan sista kvällens disco, som var ett disco för bara orienterare. Där var det fullt av folk. Det var trångt och man blev helt ihopknödd, men det var kul! Den kvällen var det lätt att somna. Musiken brusade i öronen och tröttheten kom över en snabbt.

En sista dag av tidig uppstigning. Idag var det rikslägerssprinten som gällde. Alla tävlade mot alla på en kort eller lång bana. Den långa banan var inte speciellt lång, som en vanlig D16-bana. Så vi ritade i den och gick till stolsliften som skulle föra oss upp på fjället Gränjesvålen. Det blåste och var kallt, det som hade varit så bra väder hela veckan. I alla fall hela tiden när vi sprungit. På den här banan gällde det att springa fort, för det var inte så mycket orientering. Arvid vann över alla oss.

Vi packade och städade bort det värsta. Sedan var det prisutdelning och avslutning. Det började regna och vi knödde ihop oss under två paraplyer.

Sedan satte vi oss åter i Anders röda bil, trötta, men nöjda efter en rolig vecka.

Karin Janerås

KM klassisk distans 28/8 2001 vid Brunna Gård

Årets klassiska klubbmästerskap blev lyckat av flera anledningar. Vädret dagen innan, med skyfall över Uppsala och vatten upp till knäna, fick nästan tävlingsledaren att dränka sorgerna på annat sätt. Rena "dödsstöten" fick jag då jag tittade på prognosen för tävlingsdagen i TV. Molnigt och regnskurar hela dagen. Hur skulle jag ordna parkeringen om tänkta platsen stod under vatten? Kan alla komma runt tävlingsbanorna innan det mörknar? De som varit med att organisera ett evenemang, stort eller litet, kan säkert intyga att tankarna snurrar runt om olika skeenden och detaljer i arrangemanget.

På tävlingsdagens morgon var det uppehållsväder och gatan var torr. Det fanns ett visst hopp inför kvällen. Jag lyssnade på väderprognosen för dagen och nu var det "annat ljud i skällan". Uppklarnande och solsken.

Tage Nilsson och jag åkte ut till Brunna Gårds ägor och förberedde kvällens KM. Vi satte upp två klubbält, ett vid starten och ett vid målet, så att vi hade någonstans att ta vägen ifall regnet i alla fall skulle komma. Solen bröt igenom molnen och det blev riktigt varmt. Stövlar på fötterna var ett måste, då marken fortfarande var plaskvåt. Markägaren Gunnar Lindgren kom, hälsade och önskade oss lycka till med tävlingen och vi tackade för att vi fick vara där och hoppas även få komma tillbaka något annat år. Vid två-tiden blev vi klara och testade bilparkeringen. Den höll och vi kunde under ett par timmar åka hem för att äta.

Banläggarna Lars "Lasso" Magnusson och Mats Troeng avlöste oss och började sätta ut kontroller (44 st).

När de tävlande började anlända var de klara med det kända jobbet. Tävlande och funktionärer i bilar (70 bilar) började strömma in. Kort ordergivning och tävlingen kunde börja. Det dröjde inte länge förrän de första och yngsta ungdomarna började anlända till målet. Kanontider av Albin Ridefelt i klassen H10 och Lisa Korsgren i D10. 16.02 respektive 19.07 på 1790 meter och sex kontroller. När de gick i mål hade bara halva startfältet kommit in i skogen.

De tävlande prisade överlag både terräng och banor. **Tack** till alla medhjälpare. Visst blev det lyckat.

Statistik: Av 146 anmälda exklusive löpare utom tävlan, utgick sju stycken och två blev uteslutna på grund av felstämpling. Jag använde DNA-teknik för att godkänna alla kläna stämplingar. 20.08 kom siste man in i mål. Stort manfall ur startlistan på ungdomssidan?? 101 löpare blev godkända och 20 klubbmästare har plakett att få. Motionärsgränsen tio minuter per km för herrar och 11 min/km för damer underskreds av 24 herrar och nio damer. Troligen har 5-dagars tagit musten ur många. Löpträning kan, får och bör bedrivas hela året!! Resultat som följer.

Per-Erik Thunström

RESULTAT FRÅN KM KLASSISK DISTANS 28/8 2001

- H75 KM** Sven Johansson 70.06
2. Sven Karlsson 77.01
- H65 KM** Inge Håkansson 42.58
2. Stig Roos 45.23
3. Roland Sundqvist 55.36
- H60 KM** Kurt Boström 42.04
2. Ove Carlsson 47.56
3. Per-Urban Bengtsson 48.09
4. Urban Gullberg 50.23
5. Bertil Karlsson 54.34
- H55 KM** Anders Edling 43.35
2. Ulf Skogtjärn 45.47
3. Sören Winge 50.25
4. Ola Hedberg 51.59
- H50 KM** Lars-Erik Hermansson 49.48
2. Christer Eriksson 54.55
3. Folke Boström 59.19
4. Bertil Mäkinen 62.04
5. Per-Erik Wåhlberg 63.35
- H45 KM** Anders Karlsson 47.51
2. Ulf Lagerkrantz 49.17
3. Hans-Erik Lindahl 79.37
- H40 KM** Erik Rudolphi 84.28
2. Peter Eklöv 89.44
- H35 KM** Stefan Roos 54.19
2. Gunnar Tegendal 67.27
- H21 KM** Marcus Phersson 57.19
2. Henrik Göhl 59.45
3. Mats Fröberg 61.05
4. Lars Lindbom 61.15
5. Gunnar Lindberg 64.32
6. Anders Eriksson 65.31
7. Anders Boström 65.45
8. Andreas Hjertson 65.58
9. Olof Borell 66.35
10. Niklas Henriksson 69.00
11. Johan Westerberg 91.18
- H18 KM** Marcus Bergström 64.48
2. Anton Häggström 65.22
3. Gustaf Fellenius 79.36
- H16 KM** Marcus Agnedal 44.07
2. Erik Linde 49.01
3. Erik Lagerkrantz 66.23
4. Pontus Wass 90.37
- H14 KM** Björn Forsberg 67.34
2. Erik Goedkopp 78.36
- H12 KM** Oskar Wallén 20.51
2. Tom Korsgren 22.53
3. Åke Lagerkrantz 24.37
4. Olle Eriksson 25.10
5. Håkan Petersson 26.49
6. Hampus Meijer 27.13
7. Niklas Jonsson-Åberg 28.42
8. Sverker Bratteby 29.14
- H12** 9. Emil Nilsson 33.55
10. Carl-Viktor Hagersten 34.09
11. Martin Strömberg 36.23
12. Anders Gustavsson 53.52
- H10 KM** Albin Ridefelt 16.02
2. Axel Rudolphi 19.21
3. Daniel Goedkopp 22.28
4. Björn Mårtensson 24.12
5. Joakim Hult 27.06
- D45 KM** Christina Hjertson 43.43
2. Gunilla Mäkinen 59.16
3. Gertrud Nordlander 64.24
- D60** 1. Britt-Marie Bengtsson 45.48
- D21 KM** Åsa Hedin 55.28
2. Jenny Karlsson 62.43
3. Helen Gustafsson 70.30
- D18 KM** Elin Hjertson 58.33
2. Emelie Agnedal 59.26
3. Johanna Karlsson 69.25
4. Lena Helin 71.08
5. Åsa Nordlander 77.49
- D16 KM** Karin Janerås 50.40
2. Josefin Karlsson 52.20
3. Frida Hjertson 54.50
4. Annie Axelsson 55.30
5. Emeli Hermansson 58.27
6. Agnes Wadelius 63.18
7. Mira Qvarnström 65.32
- D14 KM** Emelie Olerud 31.08
2. Elsa Hagersten 79.26
3. Karin Hedberg 94.05
- D12** 1. Malin Bromark 49.54
- D10 KM** Lisa Korsgren 19.07
2. Torun Svenning 23.48
3. Johanna Thunman 25.55
4. Anna Linde 27.37
- U2** 1. Lisa Örberg 30.25
2. Sara Eriksson 47.36
- U1** 1. Hannes Örberg 20.51
2. Mandus Ridefelt 22.28
3. Johanna Salmi 22.44
4. Linnea Nilsson 23.09
5. Hanna Jonsson 23.48
6. Linda Lagerfelt 24.19
7. Andreas Thunman 25.05
8. Isak Eklöv 26.12
9. Hanna Meyerson 32.24

Resultat Kort-KM

H21		4330 M	H35		4330 M
1.	Henrik Boström	27.14	1.	Stefan Roos	37.24
2.	Pål Skogtjärn	27.33	2.	Peter Ridefelt	40.58
3.	Mattias Nilsson	28.31	3.	Gunnar Tegendal	50.46
4.	Rikard Kjellberg	28.32	4.	Erik Rudolphi	54.44
5.	Marcus Phersson	29.10			
6.	Anders Eriksson	29.15	H18		3970 m
7.	Henrik Göhl	29.18	1.	Gustaf Fellenius	35.49
8.	Björn Molander	29.38	2.	Anton Häggström	37.12
9.	Mats Fröberg	29.41			
10.	Anders Boström	29.47	D18		3200 M
11.	Olof Borell	30.05	1.	Elin Hjertson	32.06
12.	Andreas Hjertson	31.14	2.	Lena Helin	34.33
13.	Mattias Lundblad	32.38	3.	Johanna Karlsson	42.01
14.	Rob Hart	33.03			
15.	Niklas Henriksson	33.12	D55		2810 M
16.	Mathias Tärnlund	33.38	1.	Gunilla Mäkinen	29.51
17.	Gunnar Lindberg	34.39	2.	Britt-Marie Bengtsson	32.09
18.	Johan Westerbergh	38.22		Barbro Gullberg	Utgått
D21		3970 M	D16		3060 M
1.	Helene Gustafsson	33.47	1.	Karin Janerås	41.22
2.	Jenny Karlsson	36.00	2.	Kristina Kampf	45.36
3.	Jeanette Larsson	51.45	3.	Emeli Hermansson	46.27
	Christina Hjertson	Utgått		Mira Qvarnström	Utgått
	Annika Karlsson	Utgått			
H 65		2810 M	H16		3060 M
1.	Roland Sundqvist	30.30	1.	Marcus Agnedal	43.32
2.	Stig Roos	31.02	2.	Pontus Wass	43.38
				Erik Linde	Utgått
H 60		3200 M	D14		2590 M
1.	Kurt Boström	32.40	1.	Emelie Olerud	31.33
2.	Ove Carlsson	34.41	2.	Stella Korsgren	55.08
3.	Kjell Nilsson	36.03	3.	Elsa Hagersten	66.10
4.	Per-Erik Thunström	37.04	4.	Emelie Wass	78.52
5.	Urban Gullberg	37.07	5.	Karin Hedberg	79.49
6.	Per-Urban Bengtsson	39.27	6.	Hanna SunnerheimSjöberg	84.45
H55		3200 M	H14		2590 M
1.	Anders Edling	35.48	1.	Erik Goedkopp	49.26
2.	Ulf Skogtjärn	39.15	2.	Björn Forsberg	60.09
3.	Ola Hedberg	45.19			
4.	Mats Törngren	51.43	D12		1830 M
H50		3200 M	1.	Maja Häggström	28.53
1.	Lars-Erik Hermansson	30.46	2.	Boel M.vonWurtenburg	51.21
2.	Christer Eriksson	31.33	3.	Malin Broman	68.11
3.	Bertil Mäkinen	31.53			
4.	Per-Erik Wåhlberg	33.03	H12		1830 M
			1.	Oskar Wallén	25.20
			2.	Åke Lagerkrantz	27.23
			3.	Emil Nilsson	27.42
			4.	Tom Korsgren	43.49
H45		3970 M			
1.	Ulf Lagerkrantz	32.34			
2.	Anders Karlsson	33.51			
3.	Stig Andersson	37.59			
4.	Hans-Erik Lindahl	38.27			

5.	Markus Wickbom	50.41	U1		1450 M
6.	Hampus Meijer	52.47	1.	Andreas Thunman	20.49
7.	Andreas Hult	66.31	2.	Johanna Salmi	22.27
			3.	Hanna Jonsson	24.30
D10		1520 M	4.	Mirjam Goedkoop	39.41
			5.	Mandus Ridefelt	43.43
1.	Johanna Thunman	41.13	6.	Hanna Meyersson	44.08
2.	Lisa Korsgren	43.09	7.	Linda Lagerfelt	49.34
3.	Anna Linde	43.29	8.	Minna Wickbom	49.35
	Linnea Nilsson	Utgått	9.	Lovisa Nilsson	51.42
H10		1520 M			
1.	Anton Tegendal	25.26			
2.	Joakim Hult	37.54			
3.	Axel Rudolphi	38.22			
4.	Björn Mårtensson	42.04			
5.	Daniel Goedkoop	45.05			
	Albin Ridefelt	Utgått			

Dubbelt Linné i topp på RM i Pre-O

Lennart Wahlgren och Martin Fredholm tog en dubbel i Riksmästerskapen i Pre-O som hölls i Vansbro i helgen, 1 september. På den mycket krävande och svåra banan och i hållande regn segrade Lennart med 15p och 24 sekunder. Två blev Martin som hade samma poäng men 78 sekunder. Även på tredje plats var det en upplänning, Ola Jansson, Viksta IK, på 15p och 96 sek. Han trängde sig in före Owe F som kom fyra också han på 15p och 138 sek. Tage N och Eva F hade en hård kamp båda med 12p och resp 181 och 183 sekunder. Det blev en 14:de resp 15:de plats.

Således toppresultat för Linnés alla fem deltagare av 26 kvalificerade till Riksmästerskapet.

Resultat, Riksmästerskap i Precisionsorientering, Vansbro 1 sep

1	Lennart Wahlgren	OK Linné	15p	24 sek
2	Martin Fredholm	OK Linné	15p	78 sek
3	Ola Jansson	Viksta IK	15p	96 sek
4	Owe Fredholm	OK Linné	15p	138 sek
5	Kenneth Petersson	Gislaveds HIK	15p	187 sek
6	Nils Wahlberg	Upsala Studenters IF	14p	93 sek
7	Erik Nordström	Viksta IK	14p	105 sek

Övriga Upplänningar

12	Sture Sporrang	Viksta IK	13p	143 sek
14	Tage Nilsson	OK Linné	12p	181 sek
15	Eva Fredholm	OK Linné	12 p	183 sek
18	Ingvar Johansson	Häverödals SK	10p	187 sek
20	Gudrun Grass	Vallentuna/Össeby OL	8p	79 sek
21	Tomas Jansson	Viksta IK	8p	88 sek
25	Håkan Lundberg	Häverödals SK	7p	132 sek
26	Björn-Ove Bergkvist	Vallentuna/Össeby OL	7p	164 sek

Uppsala Fläkt Service AB

Installation – Service –
Ventilationsanläggningar

VKAB
VVS- och driftKonsult AB

SIEMENS

Landis & Staefa Division

THEORELLS INSTALLATIONSKONSULT AB

BLOM STERCITY

S:t Per
Svartbäcksgatan 7
Tel 15 61 20

LICA-NORBY

VÄLKOMMEN ÖPPET TILL 20 ALLA DAGAR Mån - Lörd 9 - 20 Sönd 10 - 20

GLASklart

Kurt Boströms
Möbelsverkstad AB

Renovering och tillverkning
av möbler och inredningar.

Tjädervägen 20 756 53 Uppsala
Telefon och fax: 018-32 49 87

Jannes blommor

Florist

Janne Hellström

Svittblommor - krukväxter - binderier:
brudbuketter - dekorationer
sorgbuketter - kistdekorationer

Svampstorget 4
756 43 Uppsala

Tel 018 - 30 12
Fax 018 - 30 12

BRØ VENTILATION

SERVICE AB

FYRISVALLSGATAN 11 - 752 28 UPPSALA - TEL. 018-55 75 95

SVEN WIXNER AB

PEUGEOT • MAZDA

www.cybercom.se

OK Linné

TALLBACKSVÄGEN 68
756 45 UPPSALA